

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4337/2020
04.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ива Илић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде – Привредни суд у Чачку, кога заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 128/20 од 19.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 04.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж рр 128/20 од 19.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж рр 128/20 од 19.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 416/19 од 19.02.2020. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да тужиоцу, на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Чачку Ст бр.12/17 (раније Ст бр.42/10), исплати укупан износ од 1.015.463,85 динара, чија висина је утврђена Закључком о листи потраживања Привредног суда у Чачку Ст 42/10 од 11.02.2011. године и Закључком о исправци Привредног суда у Чачку Ст 42/10 од 11.05.2018. године, са законском затезном каматом почев од 26.07.2019. године као дана подношења тужбе па до коначне исплате, на терет буџетских средстава РС у оквиру средстава која су намењена покрићу текућих расхода Привредног суда у Чачку, осим средстава намењених за запослене и текуће одржавање објеката и опреме. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 62.250,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 128/20 од 19.05.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Чачку Прр1 416/19 од 19.02.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, са предлогом да се о истој одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана пресуда усклађена је са правним ставовима о одговорности државе за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа која су без њихове кривице остала неизмирена у поступку стечаја вођеним над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року (закључак усвојена седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 2.11.2018.године), израженим и у пракси Европског суда за људска права (пресуде у предмету Маринковић и други против Србије; предмету Качапор и други против Србије и другим) и пракси Уставног суда (одлуке Уж 7547/2015 од 26.10.2017. године; Уж 3742/2015 од 26.10.2017. године и друге).

Стога, без обзира на судске одлуке приложене уз ревизију, по оцени Врховног касационог суда нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе

Такође, нема места одлучивању о посебној ревизији ни ради новог тумачења права - одредбе члана 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року, о објективној одговорности тужене државе за имовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року, чланова 155. и 172. став 1. Закона о облигационим односима о умањењу имовине (обичној штети) и одговорности тужене за незаконит и неправилан рад њених органа, те одредби члана 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и члана 58. Устава Републике Србије којима је сваком гарантовано право на имовину.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета дана 26.07.2019. године. Вредност прдмета спора означеног у тужби износи 932.969.79 динара, док је поднеском тужиоца од 09.12.2019.године преиначена тужба и означена вредност предмета спора у износу 1.015.463,85 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовиснко правном спору, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена.

Имајући изложено у виду, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић